

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.09.1995, sp. zn. 3 To 609/95, ECLI:CZ:KSCB:1995:3.TO.609.1995.1

Číslo: 27/1996

Právní věta: Škodou způsobenou trestným činem podvodu podle § 250 tr. zák. spáchaného uzavřením tzv. leasingové smlouvy, kdy záměrem pachatele bylo neplnit vůbec podmínky smlouvy, je cena, za kterou se obvykle prodávají věci, jež se v konkrétním případě staly předmětem podvodného vylákání (§ 89 odst. 15 tr. zák.), nikoli cena, kterou by postupně musel pachatel zaplatit, kdyby dodržel podmínky smlouvy. Pokud podmínkou uzavření smlouvy bylo zaplacení určité částky při odebrání věci a pachatel ji zaplatil, je způsobená škoda o tuto částku menší.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 13.09.1995

Spisová značka: 3 To 609/95

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podvod

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 15 140/1961 Sb. § 250

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1996 sb. rozh.

Škodou způsobenou trestným činem podvodu podle § 250 tr. zák. spáchaného uzavřením tzv. leasingové smlouvy, kdy záměrem pachatele bylo neplnit vůbec podmínky smlouvy, je cena, za kterou se obvykle prodávají věci, jež se v konkrétním případě staly předmětem podvodného vylákání (§ 89 odst. 15 tr. zák.), nikoli cena, kterou by postupně musel pachatel zaplatit, kdyby dodržel podmínky smlouvy.

Pokud podmínkou uzavření smlouvy bylo zaplacení určité částky při odebrání věci a pachatel ji zaplatil, je způsobená škoda o tuto částku menší.

(Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 9. 1995 sp. zn. [3 To 609/95](#))

K odvolání obžalovaného zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 6. 1995 sp. zn. 2 T 271/95 a sám uznal obžalovaného vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák., uložil mu trest a rozhodl o náhradě

škody.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 6. 1995 sp. zn. 2 T 271/95 byl obžalovaný D. V. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost uhradit na náhradě škody firmě Multiservis, a. s., Praha částku 168 047 Kč, firmě Telervis, s. r. o., Hustopeče částku 40 720 Kč a firmě BORA, s. r. o., Jindřichův Hradec částku 34 619 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byly poškozené firmy Telervis a Multiservis se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázány na řízení občanskoprávní.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný měl uvedeného trestného činu podvodu dopustit tím, že:

Všemi popsánymi útoky pod body 1 a 2 pak způsobil škodu v celkové výši 293 816 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Mimo jiné namítl, že okresní soud nesprávně zjistil výši způsobené škody. Poukázal přitom na rozpor v určení výše škody, jak vyplývá z výroku o vině a výroku o náhradě škody.

Krajský soud po přezkoumání napadeného rozsudku a řízení, jež mu předcházelo, v rozsahu stanoveném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. shledal, že shora popsaná námitka obžalovaného je důvodná.

K odůvodnění svého závěru krajský soud uvedl, že při právním posuzování je zapotřebí vycházet ze zásady, že za škodu, jako znak skutkové podstaty některých trestných činů proti majetku, je možno zpravidla považovat jen úbytek na cizím majetku odpovídající ceně věci, která byla předmětem útoku, nikoli však i další škodlivé majetkové následky činu, které však mohou mít význam pro určení stupně nebezpečnosti činu pro společnost. Podle § 89 odst. 15 tr. zák. se při stanovení výše škody vychází z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku, v době a v místě činu obvykle prodává. Nelze-li takto výši škody zjistit, vychází se z účelně vynaložených nákladů na obstarání stejné nebo obdobné věci nebo uvedení v předešlý stav.

Okresní soud z pohledu této zásady správně při zjišťování výše škody vyšel z prodejních cen elektrospotřebičů, které obžalovaný od poškozených firem vylákal. Nebylo namístě v tomto směru přihlížet k cenám vyšším vyplývajícím z jednotlivých smluv o pronájmu, tedy k cenám, které by obžalovaný uhradil v určitém delším časovém období, pokud by řádně plnil uzavřené smlouvy - jde o tzv. leasingové ceny.

Podle názoru krajského soudu bylo však potřeba přihlédnout i k tomu, že obžalovaný v souvislosti s vylákáním elektrospotřebičů musel uhradit poškozeným firmám určité finanční částky. Jeho úmyslem vůbec nebylo plnit uzavřené smlouvy. Uzavření smlouvy bylo pouze prostředkem k tomu, aby se ke škodě poškození firmy zmocnil elektrospotřebiče určité hodnoty. Musel nejen uzavřít smlouvu, ale ve většině případů i uhradit tzv. počáteční platbu, případně tzv. zvýšenou splátku, v některých případech navíc ještě jednu běžnou měsíční splátku. Není proto zcela přesné zjištění okresního soudu, že obžalovaný svým podvodným jednáním zkrátil majetek poškozených firem o prodejní cenu určitého elektrospotřebiče. V konkrétní chvíli způsobil na majetku poškozené firmy škodu, která je rozdílem prodejní ceny elektrospotřebiče a finanční částky, kterou byl nucen ihned zaplatit, aby mohl elektrospotřebič odebrat. Z hlediska skutkové podstaty trestného činu podvodu již není možno přihlížet k jiným škodám, které z takového podvodného jednání obžalovaného pro poškozené firmy

vyplýnuly.

S ohledem na shora uvedené právní závěry krajský soud k odvolání obžalovaného zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. ve věci znovu rozhodl rozsudkem tak, že obžalovaného uznal vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., jehož se dopustil stejným jednáním, jako bylo jednání popsané v napadeném rozsudku. Výši škody však krajský soud určil v celkové výši 256 682 Kč.

Dále krajský soud odůvodnil výroky o trestu a o náhradě škody. ?